МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КООРДИНАЦІЙНА РАДА З НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
СТУДЕНТСЬКА РАДА

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

86 ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ - 2026»

14-15 травня 2026 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2026

ГУМАНІТАРНІ, БІОЕТИЧНІ І ПРАВОВІ АСПЕКТИ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ 361
ЕТАПИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ 361
Нагайлик Д.Ю.
МЕДИЦИНА КИЇВСЬКОЇ РУСІ: НАПРЯМИ, СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ ТА МЕТОДИ ЛІКУВАННЯ 362
Кривенко А. М.
ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАЦІЇ З ЛЮДЬМИ З ПОРУШЕННЯМИ ІНТЕЛЕКТУ ТА ПСИХІЧНИМИ РОЗЛАДАМИ 363
Козак Л.І.
ДЖЕРЕЛА ЗАПОЗИЧЕНИХ МЕДИЧНИХ ТЕРМІНІВ 364
Кисла П.Є.
АНТИЧНА МУДРІСТЬ У СУЧАСНІЙ ПСИХОТЕРАПІЇ: ВІД ЕПІКТЕТА ДО МЕТОДІВ ПОДОЛАННЯ ТРИВОГИ 365
Колісник Ю.О.
БІОЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕДАГУВАННЯ ГЕНОМУ (CRISPR) В ЄВРОПІ 366
Бевзюк А.Є.
ЯТРОГЕНІЯ В ПСИХІАТРІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ: ПРИЧИНА, НАСЛІДКИ ТА ПРОФІЛАКТИКА 367
Фіногенова К.Ю.
ФАРМ-БЛОГЕРСТВО В ТІКТОК ТА INSTAGRAM: ТРАНСФОРМАЦІЯ НАУКОВОГО СТИЛЮ В «КЛІКБЕЙТ» ТА РИЗИКИ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ 368
Величко М.С., Безпальченко Л.М., Губушкіна А.А.
ДОКИРИЛИЧНЕ ПИСЬМО НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ 369
Потапова К.М.
СОЦІАЛЬНЕ СПРЯМУВАННЯ МИСТЕЦТВА МУРАЛІВ 370
Авраменко А. Л.
ФІЛОСОФІЯ МЕДИЧНОГО ДОСВІДУ В ЦИФРОВУ ЕПОХУ: МІЖ СТРАХОМ, САМОДІАГНОСТИКОЮ ТА ВТРАТОЮ ЦІЛІСНОСТІ ОСОБИСТОСТІ 371
Шеставіна Н.С.
ПРАВО НА ЦИФРОВУ ДРУГУ МЕДИЧНУ ДУМКУ В СИСТЕМІ AI-ASSISTED HEALTHCARE: ПРОГАЛИНИ У НАЦІОНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ 372
Бишек М.Ю., Лебич А.С.
ЮРГЕН ХАБЕРМАС І "МАЙБУТНЄ ЛЮДСЬКОЇ ПРИРОДИ": МОРАЛЬНІ МЕЖІ ЄВГЕНІКИ 373
Мастюх М.С.
ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ МЕДИЦИНИ КИЇВСЬКОЇ РУСІ 374
Невакшонова А.М.
РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКИХ ДІАЛЕКТІВ ТА ЇХ СУЧАСНИЙ СТАН 375
Горобець А. М.
ПОШУК СЕНСУ ЯК ФУНДАМЕНТ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я: ВІД ЛОГОТЕРАПІЇ ВІКТОРА ФРАНКЛА ДО СУЧАСНОЇ СТІЙКОСТІ 376
Бровко К. І.
МЕНОНІТИ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЕКОСИСТЕМИ СТЕПУ ПІВДЕННОЇ УКРАЇНИ В XIX СТ. 376
Мурашова Д.Д.
ЗАХИСТ МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ ЧЕРЕЗ БІОПОКРАЩЕННЯ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ: ЕТИЧНИЙ АСПЕКТ 377
Зінчук М.В.
ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТЕХНІК МЕДИТАЦІЇ 378
Портна Д.І.
ЛОГОТЕРАПІЯ ВІКТОРА ФРАНКЛА ЯК РЕСУРС ПОДОЛАННЯ ЕКЗИСТЕНЦІЙНОЇ КРИЗИ ДЛЯ ЛЮДИНИ 380
Авраменко А. Л.
СУБ'ЄКТИВНА ОЦІНКА СТУДЕНТАМИ ВПЛИВУ ПОВІТРЯНИХ ТРИВОГ НА РЕЖИМ СНУ ТА КОГНІТИВНІ ФУНКЦІЇ. 381
Жураківська В.М., Фігель.С.Д.

ПОШУК СЕНСУ ЯК ФУНДАМЕНТ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я: ВІД ЛОГОТЕРАПІЇ ВІКТОРА ФРАНКЛА ДО СУЧАСНОЇ СТІЙКОСТІ

Бровко К. І.
Науковий керівник: д.філос.н., доцент Сепетий Д. П.
Кафедра суспільних дисциплін
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність. Сучасна гуманітарна парадигма розглядає психічне здоров'я як динамічний процес реалізації особистісного потенціалу через пошук сенсу. В умовах війни в країні, тотальної невизначеності та екзистенційних втрат, здатність особистості до сенсоутворення стає базовим ресурсом виживання та збереження ментальної цілісності. Особливо гостро ця проблема постає перед молоддю, для якої навчання та соціальна активність стають шляхом ствердження життя всупереч руйнівним обставинам.

Мета дослідження. Проаналізувати концептуальну єдність логотерапії В. Франкла, гуманістичного аналізу Е. Фромма та сучасної терапії прийняття та відповідальності (Acceptance and Commitment Therapy – ACT) у контексті формування психологічної стійкості (резильєнтності).

Матеріали та методи. Використано методи теоретичного огляду, екзистенціального аналізу та синтезу наукової літератури. Досліджено концепцію «волі до сенсу», модуси буття за Е. Фроммом та протоколи ACT.

Результати. З'ясовано, що фундаментом здоров'я особистості є «ноодинаміка» – здорова напруга між реальним станом людини та її ціннісними орієнтирами. Визначено, що інтеграція класичного екзистенційного аналізу з інструментами ACT дозволяє трансформувати переживання «екзистенційного вакууму» у проактивну життєву позицію. Перехід від модусу «мати» до модусу «бути» сприяє формуванню внутрішньої опори, у якій сенс виступає і метою, і засобом подолання травматичного досвіду.

Висновки. Психологічна стійкість в екстремальних умовах безпосередньо залежить від здатності особистості до оперативного сенсоутворення. Синтез гуманістичних ідей XX століття та сучасних когнітивно-поведінкових технік створює надійний терапевтичний фундамент для підтримки ментального здоров'я та плекання резильєнтності в умовах соціокультурних криз.

МЕНОНІТИ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЕКОСИСТЕМИ СТЕПУ ПІВДЕННОЇ УКРАЇНИ В XIX СТ.

Мурашова Д.Д.
Науковий керівник: к.і.н., доц. Іріоглу Ю.О.
Кафедра суспільних дисциплін
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Метою дослідження є визначення ролі та напрямків господарської діяльності менонітських спільнот в трансформації степу Південно України.

Історія меноністьких поселень на півдні України починається з кінця XVIII ст та створення перших колоній на о.Хортиця де їм були обіцяні добрі землі владною Російської імперії. Варто акцентувати, що представники менонітських громад уже на ранніх етапах своєї господарської адаптації демонстрували винятково свідомий підхід до питань екологічної безпеки та штучного заліснення степу. Згідно з положеннями нормативного акта «Про внутрішній розпорядок та управління колоніями» від 1801 року, на кожного поселенця покладався обов'язок із насадження лісових масивів обсягом не менше ніж пів десятини на власному земельному наділі. Цей захід мав на меті формування стратегічного резерву доступних лісоматеріалів для зведення житлової та господарської інфраструктури.

Перші лісові плантації громадського призначення з'явилися у 1806–1810 роках на берегах річки Молочної (поблизу поселень Альтнасау та Вейнау), то вже до початку 30-х років XIX століття громада перейшла до системної діяльності. Колоністи експериментували у заплавах степових річок, впроваджували селекційні методи відбору насіннєвого фонду та випробовували різноманітні деревні породи для створення захисних бар'єрів проти вітрової ерозії ґрунтів та піщаних заносів.

Центральною постаттю та ідейним натхненником степового лісорозведення у цей період виступив Йоганн Корніс – видатний адміністратор Молочанського округу, успішний комерсант та філантроп, який де-факто був лідером спільноти. Завдяки його дослідницькому таланту були встановлені фундаментальні еколого-фізіологічні параметри рослин, придатних для культивації в специфічних кліматичних умовах степу. Корніс особисто розробляв стратегічні плани озеленення, забезпечував логістику посадкового матеріалу та здійснював загальне кураторство над проєктами. Результатом цих титанічних зусиль стало створення в межах молочанських колоній лісового масиву площею 600 десятин, що виконував функцію інноваційного наукового полігона для апробації методів степової лісомеліорації.

Масштабність проведених робіт підтверджується статистичними реєстрами Колоністського приказу за 50-ті роки XIX ст. – у менонітських господарствах басейну річки Молочної було зосереджено понад 3,4 мільйона дерев різних видів: дубів, ясенів, лип, сосен, акацій, грабів та буків. Формування таких штучних екосистем та полезахисних лісосмуг стало вирішальним фактором інтенсифікації землеробства. Зелені насадження слугували потужним щитом проти виснажливих суховіїв та руйнівних буревіїв, що дозволило значно підвищити показники врожайності зернових культур.

Господарська діяльність менонітів в степовій частині України, є прикладом адаптаційної і в той же час відповідальної трансформації навколишнього середовища, що не женеться за миттєвою вигодою, а закладає підвалини для майбутнього наступних поколінь.

Використана література

1. Бєлікова (Романюк) М.В. Меноніти: свої або чужжі на півдні України (1789-1917). *Наукові праці історичного факультету Запорізького державного університету*. 2005. Вип. XIX. – С.119-124. // https://old.istznu.org/page/issues/19/381.ukr.html

2. «... Залишити після себе щось для майбутніх поколінь» // https://risu.ua/ya-dumayu-shcho-kozhna-lyudina-povinna-zalishiti-pislya-sebe-shchos-dlya-majbutnih-pokolin_n145902

3. Хрящевська Л. Переселення менонітів у південні райони України. *Краєзнавство*. № 1–2. 2009. – С.204-209.

ЗАХИСТ МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ ЧЕРЕЗ БІОПОКРАЩЕННЯ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ: ЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.

Зінчук М.В.
Науковий керівник: проф. Утюж І. Г.
Кафедра суспільних дисциплін.
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність теми. Майже всі дорослі, які живуть сьогодні, помруть до 2100 року, проте результати нашої колективної діяльності (зміни клімату, виснаження ресурсів, розвиток вірусів) безпосередньо вплинуть на тих, хто ще навіть не народився. Людство перебуває на етапі, коли біомедичні технології дозволяють не просто лікувати, а й змінювати фундаментальні характеристики виду для запобігання майбутнім глобальним катастрофам.